

kontant, hvad der kunne ske hende, hvis hendes nysgerrighed ikke aldeles øjeblikkeligt blev indstillet.

-Det blev den prompte.

-Men våbnene skulle ud til grupperne?

-Ja, vi lavede jo pakker med enkeltvåben og enten blev pakken hentet af den, som skulle have våbnet, eller vi sendte dem ud pr. bud.

-Det lyder enkelt.

-Det var det jo faktisk også. Bernhard drev den gang budkørsel med hest og vogn - og han havde en medarbejder som hed Nicolaj. Han tog simpelthen pakkerne med under rundturen og afleverede våbnene, hvor de nu skulle afleveres.

-Vi kom ret sent i gang med at udruste grupperne i Skjern, men vi nåede da at få hele våbenlageret gjort klar og fordelt, før vi fik brug for dem. Eller heldigvis ikke fik det.

Da Korsholm blev tyskvenlig

-Andre spændende episoder under krigen?

-Ikke af de dramatiske, men jeg havde en interessant episode med Gestapo. Bundstykkerne fra rifter var jo afleveret, men så kom orden på, at alle våben nu skulle afleveres, uanset de manglende bundstykker. Det var jeg utilfreds med, så jeg gik ned til sikkerhedsprofiliet på Missionshotellet og protesterede.

-Det hjælper ikke noget, sagde de. Våbnene skal væk.

-Så tog jeg til Gestapo på Højskolehjemmet i Esbjerg, men med samme resultat.

-Hvor kan jeg klage, spurgte jeg.

-Hos Gestapo i Aarhus, lod svaret.

Så besluttede Morten

Rahbæk og jeg næste dag at køre til Aarhus. Nu var det så heldigt, at en tysk soldat fra »Logen« han var østri-ger, kiggede ind i butikken. Med blink osv. havde han tidligere ligesom gjort forstæligt, at han ikke var nazist og egentlig udmærket forstod os.

-Kunne du ikke skrive en slags introduktionsskrivelse, så jeg lettere kommer i kontakt med Gestapo i Aarhus, spurgte jeg.

-Jo, jo, svarede han, og udfærdigede en skrivelse, der sluttede med: -Jeg kender bøssefører Korsholm som en meget...

-Her sluttede han, vendte sig om og spurgte: -Skal jeg nu skrive tyskvenlig mand eller engelskvenlig mand?

-Vi blev enige om, at der vist ikke var noget valg, hvis skrivelserne skulle få den rette virkning, så jeg blev altså i den situation til en tyskvenlig mand.

-Hvad så?

-Ja, udfaldet af besøget blev, at jeg fik tilladelse til at beholde våbnene, medens mine kolleger i Varde og Esbjerg måtte aflevere.

Ned ved Troldhede

-Vi var ike direkte med ved nedkastningen af de våben, Korsholm taler om, fortæller Anders Stengård, Sædding, men vi fungerede som en salgs mellemmand.

-Vores gruppe hentede våbnene ved Nr. Vium - efter at de natten før var kastet ned i nærheden af Troldhede.

-Vi overtog så til videre-transport den sending som skulle fordeles til Hanning, Astrup, Sædding osv. og altså til Skjern. De våben afleverede vi på et aftalt sted i Dejbjerg plantage.

AS.